

O „KRIZI UMĚNÍ“

Clair Jean, *Zodpovědnost umělce*, Paříž, Gallimard, 1997, 146 s., 85 F.

Dagen Philippe, *Nenávist umění*, Paříž, Grasset, 1997, 252 s., 98 F.

Michaud Yves, *Krise současného umění*, Paříž, PUF, 1997, 288 s., 98 F.

Jestliže je současné umění v krizi, nemůžeme říci totéž o vydavatelském korpusu, který se tímto fenoménem zabývá. Mezi nedávno publikovanými eseji, jež se věnují tomuto tématu, musely být tři z nich mezi zářím a prosincem roku 1997 opětovně vydány. Jedná se o *Zodpovědnost umělce* od Jeana Claira, *Nenávist umění* od Philippa Dagen a o dílo *Krise současného umění* Yvese Michauda. Vzhledem k faktu, že jde o díla popisující jistou neblahou okolnost, je velmi neobvyklé, že jsou čtenáři kladně přijaty. Přinejmenším, svědčí čtenářská pozornost věnovaná této debatě o jejich skutečném zájmu o tento problém, což je v rozporu s lhostejností k současnému umění, jevem tak často vyzdvihovaným u mnoha autorů.

Od té doby, co se v roce 1992 ve sloupcích časopisu Mysl¹ rozpoutala diskuze o těchto tématech, probírají se velmi často. Na jedné straně jsou to tedy ti, kteří tvrdí, že současné umění již v praxi nekraluje, na druhé straně pak proti těmto hanobitelům stojí obhájci současného umění. Pohled na tento spor mezi Klasiky a Modernisty přináší eseje Claira, Dagen a Michauda, v nichž se autoři snaží odhalit téměř celou škálu postojů v této debatě: zaprvé těch, jež jsou „proti“, zadruhé těch „pro“ a konečně zatřetí určitý středový postoj.

N

¹ Esprit